

Červen 2020

DIVADLO VÍTI MARČÍKA ML. VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

V úterý 10. 12. se v Riegrově ulici konalo divadlo Víti Marčíka mladšího s názvem Vánoční příběh. Toto představení přilákalo děti z MŠ i ZŠ (1., 2., 3. třída a 4.A), takže prostor praskal ve švech. Všichni jsme přivítali možnost se setkat i s těmi nejmenšími

a těšili se na Vánoční příběh, který nadchnul všechny přítomné svými zpěvy, vtipnými obrazy, nádhernými nápaditými loutkami i skvělými hereckými výkony. Všechny děti vydržely s napětím a pozorností sledovat děj až do konce. Děkujeme za krásný zážitek a těšíme se zase někdy na viděnou na další společné kulturní akci!

Jana Tlapová

Foto: Jana Tlapová

NA HROMNICE O HODINU VÍCE

*Vyjde-li jezevec o Hromnicích z díry,
za čtyři neděle zpátky zas pílí.*

*Na Hromnice kalužky, budou jabka
i hrušky.*

*Jest-li o Hromnicích teplo, staví medvěd
boudu, pakli o Hromnicích zima, bourá
medvěd boudu.*

K začátku února se váže mnoho pranostik. Podíváme-li se z okna, můžeme se těšit na jablka a hrušky, ale pozor na jezevce a medvěda! U nás ve škole jsme se zaměřili na tradici výroby svíček hromniček. V první třídě se v pondělí 3. února sešli kmotříčci s kmotřenci, aby si společně vyrobili hromničky k ochraně obydlí před hromy a blesky. Vosk bublal na několika vařičích a děti zvesela máčely a máčely a pobíhaly a povídaly. Dále s pomocí vyučujících

odlévaly krásné svíčky a balily je do vlastnoručně vyrobených krabiček. Všichni pilně pracovali celé hlavní vyučování. Každý si odnesl dva druhy svíček. Děkujeme rodičům, že pomohli sehnat vosk, knoty, formičky! Bez rodičovské podpory by nám, učitelům i dětem, chybělo mnoho takových krásných společných setkání. A je to paráda, mít velkého kamaráda nebo malou obdivovatelku!

V. Chromá a spol.

HLEDÁME MALÉ I VELKÉ VČELAŘE PRO ŠKOLNÍ VČELNICI

V říjnovém Zvonku jsme představili projekt školní včelnice, který uskutečňujeme s finanční podporou Státního fondu životního prostředí a který bude v jarních měsících dokončován. Třetí třída Petry Lefanové postaví dřevěný

přístřešek pro 6 úlů v rámci své epochy „stavby domu“, a to na pozemcích Zemědělské fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích; koordinování této klíčové součásti projektu se ujal pan Štraus. Do konce června pak budou úly zabydleny včelstvy a proběhne slavnostní otevření včelnice. Tuto slavnost bychom rádi uskutečnili na svatojanskou středu 24.6.

Nyní se především obrácíme na rodiče a přátele naší školy, abychom pro školní včelnici měli také ty včely a pak i to hlavní: velké i malé včelaře, kteří se o ně budou starat.

Najdou se rodiče dětí (ve věku přibližně od 9 do 13 let), kteří by své děti chtěli přihlásit do našeho nově

vznikajícího včelařského kroužku?

Najdou se mezi Vámi včelař anebo včelařka, kteří by se rádi ujali vedení včelařského kroužku?

Najdou se mezi včelaři dárci, kteří by byli ochotni věnovat včely, aby zabydly naše školní úly?

Prosíme všechny zájemce, příznivce a podporovatele, kteří chtějí kladně odpovědět na některou z těchto otázek, aby se obraceli přímo na koordinátora projektu Petra Šimka, a to nejlépe emailem na adresu: simek.petr@waldorfcz.cz. Následně se domluvíme na termínu koordinační schůzky, při níž si vyjasníme veškeré praktické podrobnosti.

Petr Šimek

VYPRAVOVÁNÍ S P. PISKAČOVOU

Foto: Jana Tlapová

Ve čtvrtek 21. 11. navštívila naši třídu 2.A profesionální vypravěčka paní Piskačová, která dětem poutavě vyprávěla několik příběhů. Děti pozorně poslouchaly a na závěr jsme si společně vytvořili obraz imaginární zahrady naší třídy, kdy každý z nás popsal ostatním a ve své představě vytvořil svoji část. Děkuje za krásné chvíle při poslechu i imaginaci.

Jana Tlapová

MARTINSKÁ SLAVNOST

V den svatého Martina, v pondělí 11. 11., to po celé škole nádherně vonělo. Mnoho tříd totiž peklo chutné martinské rohlíčky a pilně se připravovalo na martinskou slavnost. I naše 2.A s aktivní pomocí maminek strojila tuto výbornou pochoutku. Všechny děti se prostřídaly, válely těsto, plnily ho náplněmi, motaly rohlíčky, mazaly je vajíčkem a nedočkavě čekaly, až se dobrota v troubě upeče. Mezitím vznikala kuchařská knížka s pracovním postupem a doprovodnými obrázky. Všichni se těšili na odpolední martinuskou slavnost společnou pro obě druhé třídy u Urbenských rybníků, kde nám cestu osvětlovaly lucerničky s průsvity a podzimními listy, které jsme si ve škole vyráběli. Cestou jsme zpívali martinské písně, kterým se podařilo přivolat Martina a žebráka, a my jsme v tichosti a ve světle stmívání mohli spatřit úchvatný obraz, který známe z vypravování: jezdců na bílém koni obdarovávajícího žebráka svým pláštěm. Pak přišla chvíle pro naše vzájemné

Foto: Jana Tlapová

obdarovávání martinskými rohlíčky. Děti se radostně dělily se svými nejbližšími a všichni pak odcházeli domů s obrazem martinské laskavosti a štědrosti ve svých srdcích za svitu svíček a hvězd na nebi i na vodní hladině.

Jana Tlapová

NÁVŠTĚVA JIHOČESKÉ FILHARMONIE

Jihočeská filharmonie v Českých Budějovicích nabízí ve svém bohatém programu též akce a koncerty pro školy. Naše třídy Tlapičky 2.A a Škubánci 2.B využily této skvělé možnosti a navštívily koncerty, které byly součástí čtyřdílného cyklu. Tematické zaměření každého představení přiblížilo svým mladým posluchačům díla známých hudeb-

ních skladatelů od baroka až po dobu Antonína Dvořáka a Edvarda Griega. Zazněly skladby od G. F. Händela, L. van Beethovena, A. Dvořáka, J. Offenbacha, W. A. Mozarta a mnoha dalších. Během programu nezněla pouze hudba, ale i mluvené slovo. Jedním z průvodců hudebního dopoledne byl např. Lukáš Hurník, syn známého českého skladatele Ilji Hurníka.

Pro některé žáky bylo setkání s klasickou hudbou něco zcela nového. Obecně lze tvrdit, že si je v průběhu všechny získala. Děti s nadšením spolupracovaly a odpovídaly na dotazy průvodců, kteří je svým humorným projevem dokázali zaujmout a vtáhnout do kouzelné říše hudby. Příští rok bychom v těchto návštěvách rádi pokračovali.

Renata Trávníčková

PÁTEČNÍ POBYT DRUHÝCH TŘÍD VENKU: „STAVĚNÍ DOMEČKŮ PRO SKŘÍTKY“

Ani zima nás neodradila od pravidelného pátečního chození ven. Část páteční výuky na začátku školního roku byla věnována bruslení, pak následovala krátká pauza vyplněná přípravou na adventní jarmark, na který jsme vyráběli taštičky s akvarelovými malbami, nedělní spirálu a Čítankovou slavnost, kde děti slavnostně obdržely nádherný dar – Čítanku vytvořenou vlastnoručně svými rodiči a nejbližšími.

Potom již nic nebránilo chození ven. Páteční pobyt venku je vždy naplněn

Foto: Jana Tlapová

běžným rytmem vyučování – básničkami, zpěvy, rytmickými činnostmi, pohybovými hrami i opakováním výuky. Oblíbenou činností je i stavění domečků pro skřítky, jak ukazují fotografie. Je skvělé mít les kousek od školy, v tomto prostoru se báječně učí!

Jana Tlapová

Rychtář Kubata dal hlavu za blata?

Do 17. ledna celá 2. třída Škubánků nevěděla, co si pod tímto rčením má představit. Každý pátek chodíme s dětmi do blízkého Branišovského lesa. Tentokrát nás čekala dobrodružná cesta okolo Zlivských Blat. Legenda z tohoto místa říká, že zde byl rychtář Jakub Kubata popraven v roce 1581 poté, co se postavil do čela vzpoury blatských sedláků proti hlubocké vrchnosti, konkrétně Adamovi z Hradce. Zdejší sedláci totiž směli mnoho let využívat blata pro sebe, protože jim to umožňovala takzvaná královská privilegia. Spory začaly poté, co tento majetek přešel na Rožmberky, a ti chtěli Zbudovská blata jen pro sebe. Hlubocký kníže Adam nechal proto několik sedláků, v čele se zbudovským rychtářem Jakubem Kubatou, popravit pro výstrahu na blatech poblíž Zbudova. Kolem místa údajného popraviště protéká Bezdrevský potok, zvaný též Soudný potok. U něj jsou dodnes dva kameny označující místo skutečné popravy. Teď již víme legendu spojenou s místem, kam jsme chtěli společně se Škubánky dojít. Čekal nás trochu delší výlet, na který jsme použili všechny možné dopravní prostředky – od trolejbusu, přes linkový autobus až po vlak. Nastoupili jsme do prázdného autobusu směr Zliv. Pan řidič autobusu byl veselý pán, který byl rád (jak děti konstatovaly), že nejede pro jednu sám. Vysadil nás ve Zlivi a my jsme se již těšili na slibované dobroty ve zlivské pekárně. Hmmm, už se nám sbíhaly sliny. Jenže ouha, naše paní družinářka chodila do zlivské pekárny před řadou let a dnes již měla pekárna dopoledne zavřeno. My jsme se ale nedali a zaťukali na okénko. A neotevřela nám ježibaba, která by se ptala: „Kdo mi to tady loupe perníček?“, ale milá paní kuchařka, která nám přímo z okénka prodávala jednu dobrotu za druhou. Každé dítě si mohlo vybrat jenom jednu, podotýkám jenom jednu dobrotu, ale pak už jsme spěchali za hodně dlouhým dobrodružstvím... Tak to začalo, moc jsme se těšili.

A směle se vydali na cestu ke Zbudovským Blatům! Děti po cestě zaujal krásný železný most přes vlakové koleje a pak nespočetná řada vraků a rozbitých aut, která byla posázená okolo cesty. Když jsme se dostali konečně ze spárů vlakového mostu i zrezivělých aut, před námi se otevřel prostor krásné krajiny a – myslivci s puškami a psy. „Tudy jít nesmíte, musíte to celé obejít, nejlépe až okolo toho rybníka za lesem,“ oznámil nám vážně pan myslivec. Šli jsme lesem až k rybníku a stále jsme nevzdávali vidinu krásné sochy rychtáře Kubaty, cíle naší výpravy. Slyšeli jsme výstřely a litovali prasátka, která jsou myslivci naháněna. Na louce jsme si udělali velice rychlou svačinu, abychom stihli vyprávění

o Kubatovi a vlak, který nám jel za 45 min nazpátek. Naštěstí jsme se již dostali zase na krásná blata a louky a myslivce jsme nechali za sebou. Na konci výpravy nás čekala již majestátní socha rychtáře Kubaty a krásná dřevěná houpačka. Děti si poslechly příběh o Kubatovi a poté jsme šli na vlakovou zastávku Zbudov, odkud nám jel vláček zpět do našeho jihočeského velkoměsta. Děti po cestě vlakem okusily čokoládu se solí a byla to pro ně velká lahůdka. Tato cesta předčila všechna naše očekávání, možná proto, že jsme žádná neměli. Ať žije rychtář Kubata a jeho odvážný čin!

Kateřina Kúsová

BRUSLENÍ

*Říjen až prosinec
bruslení první třídy a druhých tříd.*

Od října až do prosince probíhala akce Děti do bruslí, do které se zapojily děti v prvním ročníku a druhých třídách.

S bruslením začali 4.10. druháci a každý pátek pětkrát zamířili s bruslemi do školičky bruslení v hokejovém centru Pouzar, kde se úspěšně zdokonalovali v bruslení. Potom od listopadu až do prosince se učili bruslit prvňáčci.

Děkujeme za skvělé profesionální vedení zkušených lektorů, na dětech byl vidět znatelný pokrok v této dovednosti. Věřím, že tato akce neprobíhala naposled a rádi se zúčastníme i v dalších letech. Bruslení zdar!

Jana Tlapová

Foto: Jana Tlapová

BEZODPADOVÝ JARMARK

V pondělí po jarmarku jsme jako tradičně seděli ve třídě v kroužku a povídali si, jak jsme prožili víkend. Na otázku, co se vám líbilo na jarmarku, čím byl tento jarmark jiný, výjimečný, zazněla i tato odpověď: „Mně se líbilo, že se po chodbách neválely plastové kelímky.“

A to byl hlavní cíl! Snížit množství vyprodukovaného odpadu a pokusit se najít cestu bez jednorázového plastového nádobí. Motivovat k zamyšlení a cítit zodpovědnost za to, co používáme, jestli je to tak správně, jestli je to třeba a jestli se nedá nalézt lepší varianta, ohleduplnější pro životní prostředí. Ukázat dětem, že když se vynaloží nějaká snaha a úsilí, že to jde. A děti si toho všimly! Snahu, úsilí a energii do tohoto nápadu vložilo mnoho lidí. Vznikla „bezodpadová jarmareční skupina“ z řad zaměstnanců, která se scházela

a ladila organizaci a realizaci. Byli to žáci, především z druhého stupně, kteří pomáhali mýt, popisovat a uskladňovat nádobí k použití těsně před jarmarkem. A bylo to také mnoho rodičů, kteří přispěli do sbírky nádobí, díky které se sešlo daleko více nádobí, než bylo třeba. Pro představu, sbírka čítala cca 1300 kusů, z čehož bylo cca 500 hrnků, 400 talířů různých rozměrů a spousty sklenic, mističek a příborů. Všeho bylo dostatek, až na čajové lžičky, které jsme si půjčili od materiální banky Kabinet CB. Do dalších let máme jasnou představu, kolik nádobí je potřeba. Tento počet je v krabicích uskladen a připraven na příští rok. Spousty plných krabic přebytečného nádobí jsme odvezli do materiální banky Kabinet CB, kde bude sloužit k použití a zapůjčení komukoliv, kdo by nádobí potřeboval využít. Jsme moc rádi, že se akce „bezodpadový jarmark“ vydařila, v tomto duchu máme v plánu pokračovat i v příštích letech a budeme moc rádi za podněty, jak ještě tuto myšlenku vylepšit. Děkujeme všem, kdo se s námi bude snažit svým přístupem snižovat množství odpadu.

**Lucie Sedláčková
a bezodpadoví jarmarečníci**

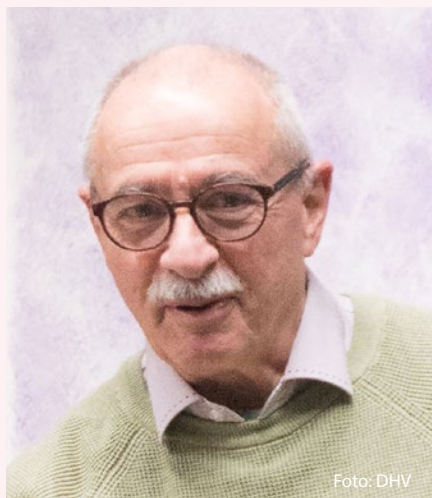

Foto: DHV

GODI KELLER

Godi Keller – osoba, která je mnoha lidem „waldorfského světa“ známá. Jméno, které je synonymem pro

laskavost, moudrost a životní nadhled. Jeho slova, někdy provokující, jsou balzámem pro neklidnou duši dnešní doby...

Pár kapek tohoto balzámu jsme mohli užít v úterý 12.11. na půdě školy. Téma „Úskalí, možnosti a pasti pro dnešní mladou generaci“ nás vedlo k zamyšlení nad náročností dnešního světa pro mladé lidi a způsoby úniků z něj, nad nastavením školství se svými parametry, které se snaží z dětí vytvářet osoby bez kreativity a samostatného úsudku. Na norské pohádce o třech bratrech nám Godi ukázal, že náročné situace, vyžadující neutřelá řešení, často nejlépe zvládají ti „nezvladatelní, odstrkovaní a problémoví“ (rozuměj, laskavý čtenáři,

ti s ADHD atd.), kteří si dokáží udržet svou zvědavost, tvořivost a spontánnost. Waldorfská pedagogika svým respektujícím přístupem a vnímáním dítěte/člověka jako celistvého jedince se svým jedinečným vývojem, vychovává právě takové osoby, jež dokáží čelit výzvám, které svět přináší. Silnou myšlenkou, kterou si z letošní Godiho přednášky odnáším, je tato:

**„Aby mohlo dítě přírodu chránit,
musí ji nejdříve milovat.“**

Ukazujme prosím dětem to krásné, dovolme jim prožívat svět všemi smysly, za každého počasí, v každé roční době, ať jednou ví, co chtějí chránit a proč!

DOBA VIKINGŮ

Masopust ve 4. třídách se nesl v duchu Vikingů a bohů severské mytologie. Dorazil Ódin s pokrevním bratrem Lokim a slavnými syny Thórem a jednorukým Tým. Budoucnost věštily norny Urd, Skuld a Verdandi.

Na masopustní veselí všechny svolal svou polnicí Heimdall. Nejkrásnější ozdobou však byly manželky bohů: Frigg, zlatovlasá Sif, bohyně krásy Freya, milovnice šperků Nanna a navštívila nás také bohyně noci, temná Nótt. Nejlepším bodem programu byla božská hostina ve Valhalle, na které jsme ochutnali božské i pozemské pokrmy a nápoje.

Pavla Křížová

Foto: Radka Konířová

MASOPUST VE 4.B

Ráno jsme nevstoupili do naší třídy, ale přímo do Ásgardu • Byli tu bohové, skřítki, obři, veverka Ratatosk, norny, vědma, duchové jasanu Yggdrasilu – Yg a Drasil – a ještě jeden člověk z Midgardu • Já (Matyáš) jsem šel s Davidem za Tryma, hráli jsme divadlo pro druhou 4. třídu • A dozvěděli jsme se něco o životě Vikingů a byli jsme při tom ve skupinkách po čtyřech • A pak jsme si to všechno řekli • Potom jsme vytvořili nápoj básnictví tak, že nám paní učitelka dala zrnka cukru a vhodili jsme je do pohárku s vodou a mysleli při tom na nějakého boha • Líbilo se nám divadlo • To divadlo se nám moc povedlo • Měla jsem obrovskou trému, ale zvládli jsme to • Já jsem šel za skřítko a hodně mě bavilo hodování • Namalovali jsme si oponu, zdobili jsme ji runami a nápísem THOR • Vyřezávali jsme dřívka a vypalovali jsme na ně runy • Na masopustu bylo výborné jídlo, hlavně MNOHO DOBROT.

Napsali společně bohové, bohyně, norny, skřítki i obři, veverka – každý jednu větu.

MASOPUST V 9. TŘÍDĚ

Tématem pro náš poslední masopust byly pro nás inspirativní osobnosti z historie nebo současnosti, které jsou pro nás jistým vzorem a které podle nás byly jakkoli přínosné světu. Ačkoli ne všichni brali zadání vážně, potkali jsme se s mnoha osobnostmi od W. A. Mozarta, Alfreda Nobela přes známou skupinu ABBA, světové sportovce, skvělého herce Joaquina Phoenixe až ke kartázkému vojevůdci Hannibalovi. Každý předvedl skvělý, ať už herecký či pěvecký výkon. Jídla i smíchu bylo dostatek a nikdo nepřišel k úhoně. Celkově jsme si masopust moc užili a myslíme, že stál za to.

**Agáta Hudečková
Barbora Kortusová**

Foto: Gábina Krobolová

Foto: Pavla Křížová

Foto: Dana Hanzlíková Vašková

MASOPUST VE 3. TŘÍDĚ

Ve 3. třídě jsme letos slavili masopust a vyráběli v duchu původních řemesel. Preclíkářky, truhláři, přadlena, švadlena, knihvazačka a iluminátorka knih nám letos umožnili si vyzkoušet něco nového a vyrobit si spoustu zajímavých věcí. Přišit knoflík či uříznout kus dřeva na kostku ke hře Člověče nezlob se, děti moc bavilo, u všech řemesel bylo stále živo. Čerstvé preclíky nám třídu hezky prononely a chutnaly báječně. Kostýmy dětí byly vydařené. Některé děti si připravily i podrobný výklad používaných rybářských nástrojů, katalog účesů, či výklad o výrobě vína

s přinesenou lahví moštu. Mlynář s ručním mlýnkem namlel kukuřičnou mouku na preclíky a kováři měli kladiva, podkovu i umouněné zástěry. Květinářka, bylinkářka, zahradnice, švadleny, veterinářka i truhlář. Hezké bylo, že každý školák se díky své masce s řemeslem trochu blíže seznámil. Občerstvení bylo bohaté, jak to o správném masopustu bývá, a je vidět, že třetáci jsou již zdatnější jedlíci. Nejdříve zmizelo maso všeho druhu a ani sladkými dobrotami a ovocem nikdo nepohrdl.

Snad jen jedna věc na příští rok – nezapomenout odhlásit oběd ve školní jídelně :).

Jana Holubová

Foto: Dana Hanzliková Vašková

MASOPUST V 1. TŘÍDĚ

Pro prvňáčky se ve škole ještě otvírají dveře k novým zážitkům skoro každý školní den. A v tento sváteční masopustní den byly děti obzvláště napjaté, jak to za dveřmi jejich první třídy bude vypadat. Paní učitelka a maminky totiž třídu proměnily k nepoznání. Tentokrát jí nevévodila školní tabule a řady lavic, ale místo nich se objevil královský trůn a svá-

teční tabule s vybranými pochoutkami. Po celý den prvňáčky také čekal pestrý program – ať už šlo o vzájem-

né představení všech pohádkových bytostí, písničky, tanečky, návštěvy z dalších tříd nebo hravé aktivity, které dětem nachystala jejich paní učitelka – tedy dnes královna Pohádkové říše. A tak si tedy každý mohl vyzkoušet, jak se chodí v sedmimilových botách, jak těžkou práci dostala Popelka při třídění hrachu a nebo co to obnáší, dát do pořádku zpřeházené pohádky. Pro mne, jakožto pozorovatele zvenčí, byla nejsilnější aktivitou jedna z posledních činností před obědem, kdy děti ve dvojicích společně malovaly obrázky. Byl to moc krásný příklad spolupráce a rozvíjení schopnosti domluvit se, shodnout a vytvořit společné dílo. Dlužno podotknout, že většina dvojic to zvládla naprosto ukázkově, což mne krásně hrálo u srdce.

Dana Hanzliková Vašková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

ŠKOLNÍ SBOR

Za chvíli uplyne rok od chvíle, kdy se sešli nadšenci ochotní se rychle seznát a vystoupit na slavnostním koncertu k oslavám 100 let waldorfské pedagogiky. Vystoupení bylo úspěšné, nicméně ochota části nadšenců dál ve sboru pracovat ochladla. Nyní se sbor schází pravidelně každý čtvrtek v 18.30 hodin v počtu 15 zpěváků a rád by přivítal posily do všech hlasů,

ženské i mužské. Pracujeme na hlasové výchově, učíme se nové písně, zažíváme velkou pohodu a často se společně smějeme. Pokud máte chuť si společně zazpívat a pořád váháte a máte pochybnosti o svých kvalitách či si třeba myslíte, že nemůžete přijít, protože jste nikdy nezpívali ve sboru, zahodte obavy a přijďte nás podpořit. Těšíme se na vás.

Pavla Křížová

Foto: Dana Hanzliková Vašková

WALDORFSKÝ PLES

Letos jsme se s manželem poprvé zúčastnili waldorfského plesu. Akci jsme předem vůbec neplánovali, ale protože jsme se dozvěděli, že jsou stále volné vstupenky, byli jsme všichni konečně zdraví, měli jsme čas, chuť i hlídání pro děti, rozhodli jsme se toho využít a na ples jít. V tombole jsme sice nevyhráli žádné velké dary, ale pobavili jsme se moc. Zakoupené lístky jsme nejprve mylně považovali za nevýherní, a proto jsme je zmačkali se slovy, že jsme nic nevyhráli. Pak nám bylo řečeno, že razítko je jen slabě viditelné a hurá, opakovanou kontrolou jsme se i my stali šťastnými výherci – čistítko na okna se nám doma bude hodit a dárek ze slosování projíme v restauraci společně. Libovali jsme si, že není nad to, vyhrát praktickou věc, které se pak

člověk nemusí zase hned zbavovat. Mlsně jsme sice okukovali láhve s vyhranými poživatinami u jiných stolů, ale bar byl skvěle zásobený, takže jsme příliš nestrádali. Hudba hrála moc hezky, zatančili jsme si jako v celé sezoně zatím ne, toto byl totiž náš první a nejspíš také poslední ples letos :). Populární kousky od Abby i jiné hity nás nenechaly chvíli v klidu. Prostředí Besedy se nám moc líbilo, sál je menší, ale na ples tohoto rozsahu perfektní. Vystoupení dětí z Bude Cirkus bylo hezké, půlnoční překvapení nás

mile překvapilo a soutěž na závěr pobavila. Jen házení puků mohlo mít 2 kola nebo alespoň nejdříve pokusy nanečisto – napětí by více gradovalo. Z plesu jsme odešli po vlastních nohách i ve vlastních kabátech a příště půjdeme určitě rádi znovu.

Jana Holubová

Foto: Dana Hanzlíková Vašková

WALDORFSKÝ PLES

Pokud se na nějaké akci naší školy budete pohybovat v blízkosti Dany Hanzlíkové, může se vám stát, že se k vám Dana v jednu chvíli nenápadně nakloní, mile se usměje a tiše zašeptá: „Nenapsal/a bys textík do Zvonku?“ Na waldorfském plese jsme seděly u sousedních stolů, takže ... tady je můj příspěvek.

Vlastně jsme toho ani moc nenaseděly, protože na waldorfském plese (na rozdíl třeba od plesů maturitních) se hodně tančí bez ohledu na nadání či taneční znalosti. Jako obvykle se konal ve druhé polovině února v Besedě, letos už poštěstě za sebou. Hudební program českých i zahraničních hitů v nejrůznějších stylech a žánrech zajišťovala skupina Globus pana Petra Píši. Frekventanti tanečních kurzů rozpoznávali tu jive, tu cha chu či dokonce foxtrot! Milovníky písniček skupiny ABBA potěšil krátký revival, který Globus zařadil do svého vystoupení jako překvapení. Kulturní program hned na začátku večera povznesli na novou úroveň malí i větší vzdušní akrobati z BudeCirkus, toho času žáci naší základní školy. Před půlnocí nás možná tolik nepřekvapilo, ale určitě pobavilo tradiční humorné taneční vystoupení

mužského plesového uskupení, tentokrát pod taktovkou Kamila Ťoupala. Na tomto plese to bylo Kamilovo už druhé vystoupení. To první, podstatně serióznější v první části večera, bylo věnováno představení činnosti Nadačního fondu WalDík, o nějž spolu s kolegy pečuje. Program šarmantně a vtípně moderoval bývalý českobudějovický, nyní brněnský waldorfský vychovatel Honza Vodička. Mezi návštěvníky jste mohli potkat současné studenty lycea i některé naše absolventy.

Tento poměrně malý ples měl opravdu velkou a hodnotnou bohatou tombolu, kterou věnovali rodiče a přátelé školy. Soutěživé typy se mohly zapojit do řešení křížovky o cenu (flák masa) a po půlnoci se krátce vrátit do dětských let a zahrát si čáru, také o cenu (jiný flák masa). Odcházeli jsme po jedné hodině, takže bohužel (nebo bohudík) nemohu referovat o tom, co se dělo do oficiálního konce, který byl ve tři ráno. Šestý ročník plesu byl prostě moc fajn a nemohlo by tomu tak být bez skvělé práce přípravného týmu, jmenovitě Katky Kortusové, Venduly Chromé a Ireny Štrausové. Děkuje a těšíme se na viděnou za rok!

Katka Dvořáková

HUTNÉ BĚŽKY

Skol! Hop! Stopa! A co sníh? Tak určitě... Na závěr prvního pololetí podnikla šestá třída čtyřdenní výpravu do Nových Hutí. Cílem bylo naučit se jezdit na běžkách. Téměř nikdo z dětí neměl běžkařské zkušenosti. Vybavení si rodiče od podzimu postupně sháněli a doufali, že budou dobré sněhové podmínky. Učitelský dopro-

Foto: Lucie Sedláčková

vod posílili dva instruktoři Martin Jírovec a Jan Plánek. A jaké to bylo? Báječné! Hodně legrace po večerech či nocích, bobování na ledu, koulování, sjezd sjezdovky na běžkách, výlet za jeleny na Kvildu, soupaž, zlomená hůlka i vázání, vtípné scénky, televize ovladače u Chromé, beseda o mineralogii, kytary, ping-pong, kofola, chlapská čistota, dívčí pohoda, občas horečka a to vše v kulisách penzionu Vozzík – Ozzy Osbourne! Prostě EASY!

V. Chromá a spol.

MĚSÍČNÍ SLAVNOST

Ve středu 20.1.2010 jsem se byla podívat na další měsíční slavnosti naší školy. Tentokrát si svá představení připravili žáci třetí, šesté a deváté třídy. Třetíci si připravili ukázkou z němčiny a seznámili nás s tím, co vše se vejde do kilometru a metru. Šestáci zazpívali píseň „Anděl“ od Karla Kryla, kterou také sami doprovodili na kytaru a rytmické nástroje. Přidali také „The Cup Song“, při kterém na zemi sedící dívky zvýraznily rytmus písničky „tancem s kalíšky“. Za své vystoupení sklidili velký potlesk. Velké ovace nastaly i po vystoupení devátáků, kteří jej pojali vzpomínkově

a s vtipnou nadsázkou. Nejprve dovolili dospělým vrátit se do dob jejich mládí díky písničce z muzikálu Jesus Christ Superstar od Bary Basikové „Co na tom je tak zlého“. A poté sami zavzpomínali na svoji první třídu:

zazpívali písničky „Měla babka čtyři jabka“ a „Avignon, tam je shon“, na které také zatančili.

Všem díky za pěkná vystoupení.

Dana Marková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

MILÍ RODIČE, KDY JSTE NAPOSLED BYLI DĚTMI?

My, kteří bychom rádi zapsali děti do první třídy pro příští školní rok, jsme se jimi stali v sobotu uprostřed února. V rámci seznámení s waldorfskou pedagogikou dostali rodiče budoucích prvňáčků unikátní příležitost sami prožít příběh jednoho školního dne, nazvaný „W sobota“. Začalo to jako běžný školní den v osm ráno. Jenomže v sobotu. Učitelé si nás, rodiče, po uvítání rozdělili do tří skupin a posadili nás do lavic ve třídách. A to byl právě okamžik, kdy jsme se stali opět dětmi a prožívali to, co každé dítě. Byli jsme vrženi do situace, kterou dospělý člověk zažije výjimečně a musím říct, že až v roli prvňáka, který přesně neví, jaký bude průběh věcí, jsem plně docenil hřejivý a vlídný přístup „našich“ učitelů. Všechno jsme rovnou měli napodobovat, zkoušet a objevovat. Každá skupina se „učila“ hlavní epochu, cizí

jazyk, eurytmii, kreslení forem a malování. Takže celý školní den a v mírně zrychleném tempu, aby zbyl prostor pro vysvětlení metod a případné dotazy. Zajímavé. Člověk do té půl třetí, kdy jsme dostali certifikáty a rozloučili se, měl možnost (zjednodušeně řečeno) sám prožít některá z vývojových stádií našich dětí v základní škole. Během dne jsme dospěli a v závěrečném společném bloku už jsme vstřebávali informace o metodice, organizaci školy a financování. Dokonce jsme se už prognosticky snažili dedukovat, co bude, až děti ze školy vyjdou, a tak vůbec. Moc děkuji všem, kteří nám rodičům věnovali energii a čas ze svého víkendu. A děkuji, za to, co jsem se v sobotu naučil, budu si to pamatovat.

Tomáš Bicek

Foto: Tom Bicek

PEČENÍ SE SENIORY

V adventním čase se 6. třída vypravila za dědečky a babičkami do centra sociálních služeb Emausy na Dobré Vodě, kam pravidelně jezdí již několik let, především kolem svátečního času, tedy před Vánoce a Velikonocemi. Senioři děti vždy rádi vidí, diví se, jak vyrostly, potěší se jejich přítomností. Děti čím dál lépe zvládají se staříčky komunikovat, spolupracovat, pomáhat jim a dělat jim radost úsměvem. Na každém takovémto setkání je až dojemně vidět, jak je propojení generací důležité a prospěšné.

Lucie Sedláčková

Foto: Lucie Sedláčková

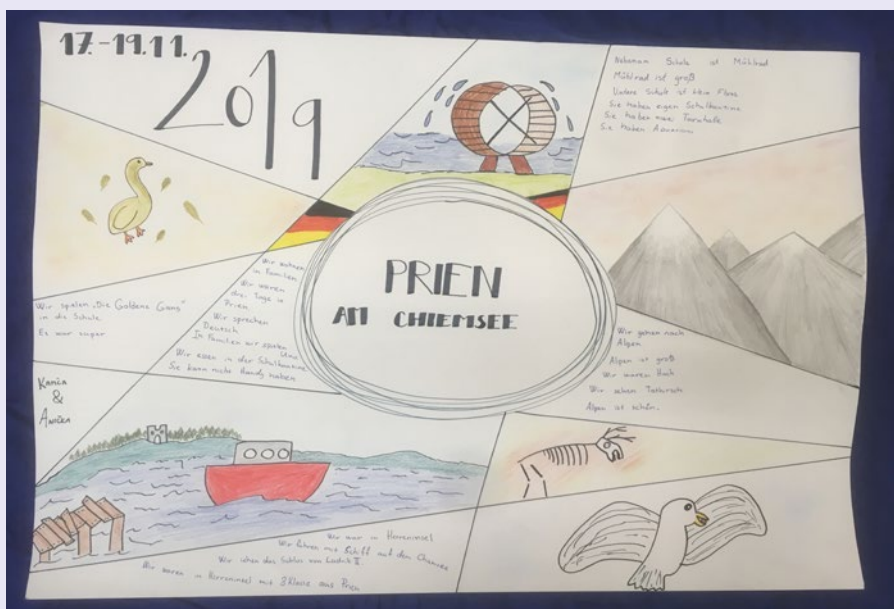

NÁVŠTĚVA BAVORSKÉHO MĚSTEČKA PRIENU

Naše osmá třída se v listopadu vypravila na tři dny do německé waldorfské školy v Prienu. Žáci si v hodinách němčiny připravili divadelní představení pohádky O zlaté huse. Jako „trénink“ na ročníkové divadlo si vyzkoušeli hrát před cizím publikem, dokonce před zahraničním publikem! Pohádku v prienské škole zahráli dvakrát různým věkovým skupinám a zažili veliký úspěch. Bylo jim pěkně rozumět, diváci se smáli a ocenili herecké i jazykové výkony. Celá třída prožila krátké, ale intenzivní dobrodružství.

Děti byly po dvojicích ubytované v německých rodinách a musely používat anglický či německý jazyk. Prohlédli si jinou waldorfskou školu. Společně s německou osmou třídou podnikli výlet do hor nebo plavbu po jezeře Chiemsee s prohlídkou ostrova. Prošli se malým Prienem a při zpáteční cestě obdivovali krásu Salcburku. Tato akce žáky i učitele nadchla. Všichni si přivezli mnoho zážitků a nových přátelství.

Autoři článku: žáci 8. třídy

SPOLEČNÉ TVOŘENÍ KMOTRŮ S PRVNÁKY

Těsně před vánočními prázdninami, 19. 12. 2019, měli prvňáčci možnost strávit vytoužený čas se svými kmotry ze z šesté třídy při společném tvoření. V 1. a v 6. třídě se vytvořilo šest kreativních stanovišť, ke kterým mohl prvňák se svým velkým šestáčkem přijít a vytvořit si společně vánoční přáníčko, anděla, záložku nebo vykrojit nějaké cukroví. Vůně se linula chodbami, vánoční atmosféra by se dala krájet a společné zážitky kmotřenců s kmotříčky dojemně přibývaly. Taková setkání prohlubují vztahy. Prvňáci vzhlížejí ke svým starším kamarádům. Cítí v nich oporu a mají ve škole na koho se obrátit, když potřebují pomoc. Šestáci trénují svou trpělivost a empatii, když pomáhají svým mladším svěřencům. Tvoření se vydařilo, všichni si společně pochutnali na cukroví a domů si odnesli i něco na památku.

Lucie Sedláčková

Foto: Petra Fuková

ZVONÍME U ... VOJTĚCHA SVOBODY

Milý Vojto, všechny by určitě zajímalo, zda jsi svobodný, bezdětný a kolik měříš. Ale to ať si přečtou v nějakém bulvárním plátku. Už o Tobě někdy psaly nějaké bulvární noviny?

Milá Ireno, jistě se mnou budeš souhlasit, že potenciál k dosažení svobody máme všichni. Co se mě týče, několikrát mi bylo dopřáno záblesky svobody zahlédnout a vždy se jednalo o vrcholné momenty :). Dosud jsem svobodný i bezdětný, měřím pár centimetrů přes dva metry. Přesnou výšku je pro mě obtížné změřit, běžná měřidla většinou končí někde u 195 cm. Stejně jako u všech ostatních to bude ráno nejspíš víc a večer, vlivem stlačení mezi-

obratlových prostor, naopak méně. :) Jak dobře víš, dříve jsem hrál americký fotbal. U nás se jedná o vcelku neobvyklý sport náležitě specifickým, smělým povahám, což u novinářů budiž zájem. Spíš než v bulvárních plátcích jsem tu a tam dostával prostor především v adrenalinových rubrikách pánských magazínů. Pozornost bulváru však často přitahovala nejrůznější dobrodružství a eskapády mých spoluhráčů.

Jakých největších úspěchů jsi v americkém fotbalu dosáhl?

Americkému fotbalu jsem na dlouhou dobu věnoval celé své srdce, což mě

v kombinaci s dobrou tělesnou výbavou, neurotickou potřebou se zlepšovat a požehnáním shůry hnalo vpřed. Svůj dvacátý zápas jsem již hrál v reprezentaci, kde mě brzy zvolili kapitánem. Zúčastnil jsem se několika kvalifikací a následných ME (nejlépe 3. místo). S pražským týmem Prague Panthers (později Prague Black Panthers) jsme hráli jednu ze dvou nejlepších evropských lig, rakouskou AFL. V ní jsem zaujímal čelní pozice v počtu „tacklů“ (složení soupeře běžícího s míčem), sacků (obzvláště ceněné složení rozehrávače) ... To však běžnému člověku nejspíš mnoho neřekne. :) Ve „sportovně zralejším období“ mi byla několikrát za sezónu udělována

cena MVP (nejužitečnější hráč zápasu), což přinášelo dobré umístění v celostátní anketě Hráč roku. Testovali mě pro americkou NFL. Mým posledním zápasem byla vítězná kvalifikace na ME, kde jsem jako kapitán českého týmu získal cenu MVP s rekordem v počtu složení soupeřova rozehrávače. Za velký úspěch budu považovat pochopení skutečného významu této epochy na mé životní cestě.

Na waldorfském lyceu učíš tělocvik, co Tě na tom baví nejvíc?

Zkusím popsat několik momentů, které mi v této souvislosti vytanou. Prvním z nich je společný běh se studenty, kdy se přirozeně sladí tempo nás všech, rytmus dechu i zvuk našich kroků, a stáváme se jedním živoucím a energickým celkem. Další tvoří radostné překvapení v očích studenta, který právě zvládl něco, o čem dosud pochyboval. Líbí se mi, když v závěru utkání společně nemůžeme popadnout dech. A každého učitele samozřejmě potěší zaslechnutá věta: „Dneska to bylo fakt dobrý.“

Je nějaký jiný předmět než tělocvik, který bys chtěl učit?

Rád supluji všechny předměty, ale o plné výuce v tuto chvíli neuvažuji. Studium lidského těla i péče o něj mě velmi naplňují a tělocvik pokládám za jeden z nejdůležitějších předmětů. Většina z nás se hýbe zoufale málo, čímž velmi trpí. Ve své praxi se každý den setkávám s lidmi, jejichž život je provázen bolestí a omezeními. Jedním z nejčastějších faktorů vzniku četných obtíží je právě nedostatek pohybu. Nejsme-li svobodní ve svém pohybu, stává se tato nesvoboda daností na více úrovních našeho bytí. Tento jev má jistě mnoho důvodů. Některé z nich odrážejí teologicko-filosofickou tradici naší společnosti,

další patrně současné pochody v duchovním světě... Chceme-li však při našem vzdělávání reagovat na aktuální vývoj doby, považují poskytnutí podmínek pro získání zdravého vztahu k vlastnímu tělu za naši povinnost vůči studentům. Z této perspektivy se zdají dvě hodiny tělocviku týdně zoufale málo.

Ale krom toho máš i mnoho jiných aktivit. Které to jsou?

Většinu času věnuji svému fyzioterapeutickému povolání buď v ordinaci nebo při studiu. V mém životě hraje důležitou roli pravidelný pohyb. Po dlouhém hledání jsem objevil úžasnou aktivitu, kterou každému doporučuji – lezení po stromech. Lezu několikrát týdně, nejčastěji ve Stromovce. Všichni zájemci o tuto aktivitu jsou srdečně zváni. Můžeme se potom skočit trochu otužit do Bagru. Mojí velkou vášní posledních let jsou hory. Loni se mi podařilo většinu letních víkendů trávit na túrách v Alpách a v tomto trendu bych rád pokračoval.

Nedávno Ti vyšla kniha. Čteš i knihy jiných autorů?

Kniha nese název Sport jako teologická výzva a přibližuje mé dosavadní bádání o souvislostech mezi duchovním životem lidí a různými formami pohybu. Čtení je od dětství pevnou součástí mého života. Rád studuji texty duchovních mistrů zaměřené na člověka. Snažím se sledovat „odbornou literaturu“ zabývající se rozhraním mezi tělesným a duševně-

duchovním. V tuto chvíli mám rozečtené Ruce světla od Barbary Brennan, Steinerovy Duchovní souvislosti v utváření lidského organismu a Když šeptá listí Hope Jahrenové.

Máš nějakou oblíbenou knihu?

Důležitou roli v mém životě plnilo více knih. Konkrétní knihy mě často provází různými životními etapami. Ve 28 letech mě velmi ovlivnily myšlenky Petra Konstantina Danova v knize Rozhovory s Učitelem u Sedmi rílských jezer.

Je nějaká osobnost, se kterou bys chtěl osobně setkat?

Takových osobností je velmi mnoho! Kolik mohu uvést jmen? Budu velmi stručný. Přál bych si meditovat s Máním a Platónem, hovořit s Petrem Konstantinem Danovem, Omraamem Mikhaelem Aivanhovem a Rudolfem Steinerem. Velmi by mě zajímalo, jaká měli těla. Věřím, že bych takovým zjištěním mnoho pochopil. Chtěl bych lézt po stromech s Hanumanem, pohlédnout do očí Prométheovi. Přál bych si, aby mě po vlasech pohládila Panna Marie. Toužím po setkání s Ježíšem Nazaretským.

Co bys chtěl ve svém životě ještě naučit?

Přál bych si umět užívat své slabosti k dobrému účelu.

*Za rozhovor děkuje
Irena Štrausová*

Zvonek – červen 2020
Redakce: Eva Sokolová, Pavla Křížová,
Dagmar Hrádková, Dana Hanzlíková Vašková
Prepress: Matko Blajić
Kontakt: zvonek@waldorfcz.cz
www.waldorfcz.cz
Logo: Bára Šímová
Redakce si vyhrazuje právo nezařazení,
krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.
NEPRODEJNÉ